

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 57 0 Ps 123411 21 Rev
Dana, 14.09.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda Gorjane Popadić, kao predsjednik vijeća, Violande Šubarić i Biljane Tomić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Republika Srpska, Ministarstvo, Uprava, B., koju zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, protiv tužene B.s. a.d. B. u stečaju, koju zastupaju stečajni upravnik G.R. i A.I., advokat iz G., radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 123411 20 Pž 2 od 27.11.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 14.09.2021. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 123411 19 Ps 2 od 22.05.2020. godine odbijen je zahtjev tužitelja za utvrđenje da je u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženom izlučni povjerilac na novčanim sredstvima u iznosu od 2.268.264,55 KM, te je obavezan tužitelj da tuženoj plati troškove postupka u iznosu od 16.850,00 KM, a preko ovog iznosa zahtjev za naknadu troškova postupka je odbijen.

Drugostepenom presudom Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 123411 20 Pž 2 od 27.11.2020. godine žalba tužitelja je odbijena i potvrđena prvostepena presuda, te je odbijen i njegov zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe.

Blagovremeno izjavljenom revizijom tužitelj pobija drugostepenu presudu zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se osporena presuda preinači ili ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Tužbenim zahtjevom tužitelj je tražio da se utvrdi da je njegovo potraživanje u iznosu od 2.268.264,55 KM, koje je prijavljeno i priznato u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženom, izlučno potraživanje i da se ova novčana sredstva izuzmu iz stečajne mase i uplate na račun kod druge banke po nalogu tužitelja.

Tokom postupka kod prvostepenog suda utvrđeno je slijedeće činjenično stanje: da je rješenjem Okružnog privrednog suda Banjaluka u predmetu broj 57 0 St 121495 17 St dana 04.04.2017. godine otvoren stečajni postupak nad tuženom; da je u tom stečajnom postupku

tužitelj prijavio potraživanje u iznosu od 2.268.264,55 KM; da je na izvještajnom ročištu dana 22.06.2017. godine stečajni upravnik ovo potraživanje tužitelja u cijelosti priznao i predložio da se isto svrsta u peti suspendovani isplatni red; da je stečajni sudija utvrdio osnovanim prijavljeno potraživanje tužitelja i svrstao ga u peti suspendovani isplatni red; da prema nalazu vještaka ekonomske struke D.R. iznos od 2.268.264,55 KM na računu tužene čine primljene uplate po osnovu troškova prinudne naplate, poreza, doprinosa, novčane kazne i kamate, koji su prinudnim putem naplaćeni ili je njihovo plaćanje odgođeno, odnosno reprogramirano, te da namjena primljenih uplata podrazumijeva izmirenje dužnih obaveza po osnovu javnih prihoda, te da je račun Uprave broj ... vođen kod B.s.a.d. u stečaju, na kojem se nalaze navedena novčana sredstva, otvoren kao „račun posebnih namjena“.

Polazeći od naprijed utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je zaključio da se prema odredbi člana 279. u vezi sa odredbom člana 269. stav 2. Zakona o bankama Republike Srpske („Službeni glasnik RS“, broj 4/17, 19/18 i 14/19, u daljem tekstu: ZB) na poseban račun sa računa stečajnog dužnika prebacuju sredstva koja se nalaze na računu javnih prihoda, da je račun javnih prihoda račun na koji se vrši uplata na ime Republike Srpske, Federacije BiH, Brčko distrikta, BiH, opština, gradova i fondova, sa kojeg računa se vrši raspodjela sredstava na račune korisnika javnih prihoda, da se sredstva sa računa javnih prihoda izuzimaju iz likvidacione mase i po nalogu Ministarstva prenose na drugu banku, da se u konkretnom slučaju sporna novčana sredstva ne nalaze na računu javnih prihoda, a ovo u skladu sa odredbom člana 54. Zakona o poreskom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik RS“, broj 102/11, 108/11, 67/13, 31/14 i 44/16), da se radi o računu na koji se vrše poreske uplate, a kako je to propisano Uredbom o rasporedu i namjeni sredstava od troškova prinudne naplate, te da u skladu sa odredbom člana 2. Zakona o budžetskom sistemu Republike Srpske („Službeni glasnik RS“, broj 121/12, 52/14, 103/15 i 15/16, u daljem tekstu: ZBS RS), tužitelj nije dokazao koji je iznos tih sredstava i da li predstavljaju sredstva koja se uplaćuju na račun javnih prihoda, te je slijedom toga tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan.

Drugostepeni sud je, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv prvostepene odluke, prihvatio kao pravilna činjenična utvrđenja i pravne zaključke prvostepenog suda, pa je žalbu odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Osporena presuda je pravilna i na zakonu zasnovana.

Prema odredbi člana 269. stav 2. ZB u slučaju likvidacije banke, sredstva računa javnih prihoda na koja se vrše uplate javnih prihoda na ime Republike Srpske, Federacije Bosne i Hercegovine, Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, opština, gradova i fondova i sa kojih se vrši raspodjela sredstava na račune korisnika javnih prihoda, izuzimaju se iz likvidacione mase i po nalogu Ministarstva prenose na drugu banku.

Odredbom člana 2. pod z) Zakona o trezoru („Službeni glasnik RS“, broj 28/13) propisano je da je račun javnih prihoda račun na koji se vrši uplata javnih prihoda Republike Srpske, opština, gradova i fondova i sa koga se vrši raspodjela na račune korisnika javnih prihoda, a pod k) da je račun posebnih namjena račun koji na zahtjev budžetskog korisnika otvaraju Trezor Republike Srpske i lokalni trezori na koji se vrše uplate sredstava posebnih namjena, kao i sve isplate po namjenama ili projektima (na isti način je ove račune definisala i odredba člana 2. pod d) i e) ZBS RS).

U konkretnom slučaju iz utvrđenog činjeničnog stanja, koje ne može biti predmet pobijanja u revizionom postupku, prema izričitoj zabrani propisanoj odredbom člana 240. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03, 85/03, 74/05,

63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP), proizlazi da se novčani iznos od 2.268.264,55 KM nalazi na računu Uprave broj ... koji je kod tužene banke otvorila kao „račun posebnih namjena“, a ne na računu javnih prihoda sa kojeg se vrši raspodjela sredstava na račune korisnika javnih prihoda, koja se izuzimaju iz likvidacione mase i po nalogu Ministarstva prenose na drugu banku, kako je propisano odredbom člana 269. stav 2. ZB.

Kod takvog stanja stvari, suprotno tvrdnji revidenta, pravilnom primjenom materijalnog prava iz naprijed navedene zakonske odredbe odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja, budući da prema odredbi člana 2. pod e) ZBS RS račun posebnih namjena, na kojem se nalaze sporna novčana sredstva, je račun koji se na zahtjev budžetskih korisnika otvaraju radi uplata sredstava posebnih namjena i vrše isplate po posebnim namjenama ili projektima.

Slijedom toga neosnovan je revizioni prigovor da je osporena odluka o odbijanju tužbenog zahtjeva donesena uz pogrešnu primjenu materijalnog prava, iako revident pravilno ukazuje da iz nalaza vještaka ekonomske struke proizlazi da dio spornih novčanih sredstava na navedenom računu potiče od prinudne naplate poreza koji predstavlja prinudno davanje i uplaćuje se u korist raznih budžeta (Republike, opština, gradova i fondova).

Neosnovan je revizioni prigovor da su se prema odredbi člana 269. stav 2. ZB sporna novčana sredstva sa računa posebnih namjena, kojeg je otvorio tužitelj, morala izuzeti iz stečajne mase tužene zato što dio tih sredstava (za koje je prvostepeni sud pravilno obrazložio da nije dokazano koji iznos tih sredstava i da li predstavljaju sredstva koja se uplaćuju na račun javnih prihoda) potiče od prinudne naplate poreza, budući da je tom zakonskom odredbom jasno propisano da se iz likvidacione mase banke izuzimaju i po nalogu Ministarstva prenose na drugu banku sredstva računa javnih prihoda sa kojih se vrši raspodjela sredstava na račune korisnika javnih prihoda.

Neargumentovan je i paušalan i revizioni prigovor da je obrazloženje pobijane presude kontradiktorno i zahvaćeno povredama odredaba parničnog postupka iz člana 191. u vezi sa članom 209. ZPP, jer to ne proizlazi iz njegovog sadržaja.

Imajući u vidu naprijed navedeno neutemeljeni su revizioni prigovori da je prilikom donošenja osporene odluke o odbijanju tužbenog zahtjeva materijalno pravo pogrešno primijenjeno.

Prema navedenom, pobijana presuda nema nedostataka na koje se ukazuje revizijom, niti onih na koje sud pazi po službenoj dužnosti, pa je na osnovu odredbe člana 248. ZPP, odlučeno kao u izreci.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić